

NEWSLETTER

Departamentu Monitorowania Pomocy Publicznej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Numer 1, grudzień 2014 r.

Pomoc *de minimis* – Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1407/2013

W dniu 8 maja 2012 r. Komisja Europejska zapoczątkowała ambitny program reformy przepisów o pomocy publicznej, którego cele opisała w wydanym przez siebie *Komunikacie o unowocześnieniu unijnej polityki w dziedzinie pomocy państwa*. Prace nad pierwszym etapem reformy zostały już zakończone, czego efektem są zmiany unijnych aktów prawnych, bezpośrednio stosowanych przez podmioty udzielające pomocy publicznej i pomocy *de minimis* w Polsce.

W związku z licznymi pytaniami kierowanymi do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Departament Monitorowania Pomocy Publicznej postanowił stworzyć Newsletter, w którym przedstawiamy wyjaśnienia przygotowane w oparciu o odpowiedzi udzielane państwom członkowskim przez Komisję Europejską za pomocą platformy Europejskiej Sieci Konkurencji (ECN ET).

Pierwszy numer Newslettera poświęcony jest zmianom w zasadach przyznawania pomocy *de minimis* wynikającym z wejścia w życie Rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis*.

Newsletter składa się z dwóch części: w pierwszej znajdziecie Państwo krótkie podsumowanie wniosków wynikających z interpretacji Komisji Europejskiej przygotowane przez pracowników UOKiK (w języku polskim) oraz link do udostępnionych w drugiej części Newslettera tekstów pytania zadanego przez państwo członkowskie oraz odpowiedzi Komisji Europejskiej (w języku angielskim), opublikowanych na platformie ECN ET.

W numerze:

1. Kumulacja pomocy *de minimis*

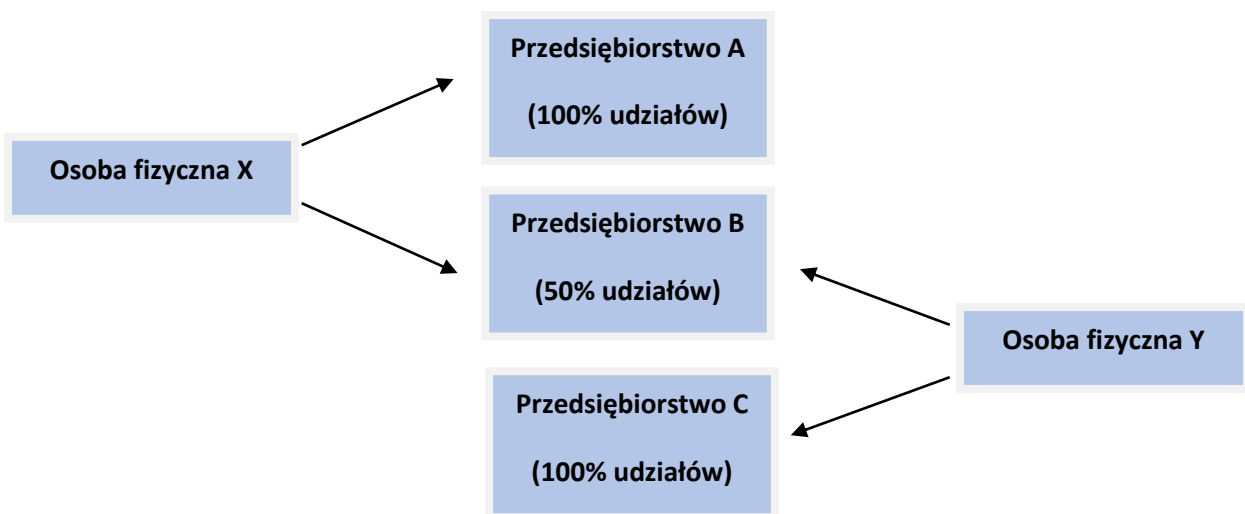
Zgodnie z interpretacją Komisji, na podstawie art. 5 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* łączenie różnych rodzajów pomocy *de minimis* jest dozwolone, jednak całkowita kwota wszystkich rodzajów pomocy *de minimis* przyznanej przez państwo członkowskie jednemu przedsiębiorstwu nie może przekroczyć pułapu określonego w art. 3 ust. 2 niniejszego rozporządzenia. Oznacza to, że maksymalna kwota pomocy *de minimis* przyznanej temu samemu beneficjentowi na podstawie rozporządzenia nr 1407/2013, rozporządzenia Komisji (UE) nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* w sektorze rolnym oraz rozporządzenia Komisji (UE) nr 717/2014 z dnia 27 czerwca 2014 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* w sektorze rybołówstwa i akwakultury nie może przekroczyć 200.000 EUR w okresie trzech lat podatkowych. [Przeczytaj całą odpowiedź Komisji...](#)

Komisja wskazuje również, że kwota 200.000 EUR dotyczy pomocy *de minimis* przyznanej przez dane państwo członkowskie jednemu przedsiębiorstwu. Należy pamiętać, że przedsiębiorstwem w rozumieniu przepisów o pomocy publicznej może być także osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą,

jednakże sam fakt posiadania udziałów w przedsiębiorstwie przez osobę fizyczną nie jest wystarczający, by stwierdzić, że osoba ta prowadzi działalność gospodarczą. Do celów rozporządzenia nr 1407/2013 "jedno przedsiębiorstwo" obejmuje wszystkie jednostki gospodarcze, które są ze sobą powiązane co najmniej jednym z następujących stosunków:

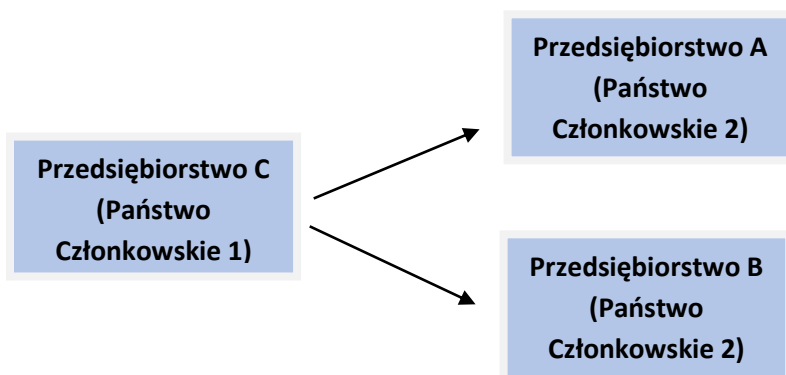
- a) jedna jednostka gospodarcza posiada w drugiej jednostce gospodarczej większość praw głosu akcjonariuszy, wspólników lub członków;
- b) jedna jednostka gospodarcza ma prawo wyznaczyć lub odwołać większość członków organu administracyjnego, zarządzającego lub nadzorczego innej jednostki gospodarczej;
- c) jedna jednostka gospodarcza ma prawo wywierać dominujący wpływ na inną jednostkę gospodarczą zgodnie z umową zawartą z tą jednostką lub postanowieniami w jej akcie założycielskim lub umowie spółki;
- d) jedna jednostka gospodarcza, która jest akcjonariuszem lub wspólnikiem w innej jednostce gospodarczej lub jej członkiem, samodzielnie kontroluje, zgodnie z porozumieniem z innymi akcjonariuszami, wspólnikami lub członkami tej jednostki, większość praw głosu akcjonariuszy, wspólników lub członków tej jednostki.

Jednostki gospodarcze pozostające w jakimkolwiek ze stosunków, o których mowa powyżej, za pośrednictwem jednej innej jednostki gospodarczej lub kilku innych jednostek gospodarczych również są uznawane za jedno przedsiębiorstwo. W praktyce, jeśli osoba fizyczna X posiada 100% udziałów w przedsiębiorstwie A i 50% udziałów w przedsiębiorstwie B, w którym osoba fizyczna Y posiada pozostałe 50% udziałów, przedsiębiorstwa A i B nie zostaną uznane za powiązane. Nawet jeśli właścicielem udziałów w obu przedsiębiorstwach byłaby osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, rozkład udziałów w tym przypadku nie gwarantuje kontroli nad przedsiębiorstwem B żadnemu z dwóch udziałowców. [Przeczytaj całą odpowiedź Komisji...](#)

Jednocześnie pomoc udzieloną przedsiębiorstwu A należy kumulować z pomocą udzieloną X - osobie fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą. Analogicznie kumulacji podlegać będzie pomoc udzielona osobie fizycznej Y prowadzącej działalność gospodarczą wraz z pomocą udzieloną przedsiębiorstwu C.

Badając powiązania między przedsiębiorstwami w celu ustalenia dozwolonej kwoty pomocy nie należy brać pod uwagę przedsiębiorstw, których siedziba znajduje się w innym państwie członkowskim. Dla przykładu, w sytuacji gdy przedsiębiorstwa A i B mają siedzibę w jednym państwie, a ich przedsiębiorstwo-matka C ma siedzibę w innym państwie członkowskim, nie należy badać powiązań pomiędzy A i B, gdyż ich ustalenie byłoby możliwe jedynie z uwzględnieniem informacji o przedsiębiorstwie C. Każde z przedsiębiorstw A oraz B będzie mogło otrzymać pomoc *de minimis* do kwoty 200.000 EUR w okresie trzech lat podatkowych. [Przeczytaj całą odpowiedź Komisji...](#)

2. Przeniesienie korzyści na beneficjentów końcowych

Na mocy motywu 19 preambuły rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 jeżeli program pomocy *de minimis* jest wdrażany przez pośredników finansowych, należy zagwarantować, że nie otrzymują oni żadnej pomocy państwa. Można to zrobić np. poprzez wprowadzenie wymogu, by pośrednicy finansowi korzystający z gwarancji państwa płacili stawki prowizji za udzieloną gwarancję odpowiadające stawkom rynkowym lub by w całości przenosili wszelką korzyść na beneficjentów końcowych, lub poprzez przestrzeganie pułapu *de minimis* i innych warunków określonych w niniejszym rozporządzeniu również na poziomie pośredników.

Zgodnie z wyjaśnieniami Komisji, wybór organizacji pozarządowej w drodze zamówienia publicznego nie jest wystarczający w celu zagwarantowania, że pośrednik taki przeniesie wszelką korzyść na beneficjentów końcowych. Również ustalenie *ex ante* stałej stawki za usługi pośrednika, pokrywającej wyłącznie poniesione przez niego koszty nie oznacza, że pośrednik nie otrzymuje pomocy publicznej, gdyż koszty te mogą być wyższe niż koszty konkurentów.

Komisja przyznaje, że szczególnie w przypadku organizacji imprez promocyjnych trudno jest z góry przewidzieć ilu uczestników weźmie w nich udział, ponieważ faktyczna frekwencja jest z reguły niższa niż liczba zapisanych na takie wydarzenia osób. Jeżeli nie ma możliwości ustalenia jasnej i przejrzystej metodologii w celu obliczenia *ex ante* wartości pomocy, która ma zostać przeniesiona na beneficjentów końcowych, taka pomoc nie może zostać uznana za pomoc przejrzystą. Wówczas jako beneficjenta końcowego pomocy należy traktować organizatora imprezy. Natomiast w przypadku, gdy pośrednik jest w stanie obliczyć korzyść, jaka zostanie przeniesiona na beneficjentów końcowych, ma on obowiązek poinformować ich, że przez swoje uczestnictwo w imprezie promocyjnej skorzystają z pomocy *de minimis*, której wartość należy uwzględnić przy obliczaniu trzyletniego pułapu pomocy *de minimis*.

Należy przy tym pamiętać, że wartość pomocy ustala się w wysokości rzeczywistej, a nie na podstawie uśrednionej reguły, oraz *ex ante*, żeby spełnić regułę przejrzystości pomocy. [Przeczytaj całą odpowiedź Komisji...](#)

3. Obliczanie ekwiwalentu dotacji brutto dla pomocy w formie gwarancji

Rozporządzenie (WE) nr 1998/2006 nie przewidywało warunków związanych z czasem trwania gwarancji. Obecnie, zgodnie z art. 4 ust. 6 lit. b rozporządzenia nr 1407/2013 ekwiwalent dotacji brutto dla pomocy w formie gwarancji uzależniony jest zarówno od gwarantowanej kwoty, jak i czasu trwania gwarancji. Pomoc w formie gwarancji uznaje się za przejrzystą pomoc *de minimis*, jeżeli gwarancja nie przekracza 80 % wartości pożyczki bazowej oraz gwarantowana kwota wynosi 1.500.000 EUR (lub, w przypadku przedsiębiorstw zajmujących się transportem drogowym towarów, 750.000 EUR) i czas trwania gwarancji wynosi pięć lat, albo gwarantowana kwota wynosi 750.000 EUR (lub, w przypadku przedsiębiorstw zajmujących się transportem drogowym towarów, 375.000 EUR) i czas trwania gwarancji wynosi dziesięć lat. Jeżeli gwarantowana kwota jest niższa niż te kwoty lub gwarancji udzielono na okres krótszy niż odpowiednio pięć albo dziesięć lat, ekwiwalent dotacji brutto gwarancji oblicza się jako odpowiedni odsetek pułapu pomocy *de minimis*, co obrazuje poniższa tabela.

Czas trwania (w latach)	Maksymalna gwarantowana kwota	Ekwiwalent dotacji brutto
1	1,500,000	40,000
2	1,500,000	80,000
3	1,500,000	120,000
4	1,500,000	160,000
5	1,500,000	200,000
6	1,250,000	200,000
7	1,071,429	200,000
8	937,500	200,000
9	833,333	200,000
10	750,000	200,000

Możliwe są sytuacje, gdy już po przyznaniu pomocy czas trwania gwarancji ulega zmianie (zazwyczaj przedłużeniu). Należy wtedy ponownie obliczyć ekwiwalent dotacji brutto dla dodatkowo udzielonej pomocy. Dla przykładu, w przypadku przedłużenia czasu trwania gwarancji z dwóch lat do pięciu, dla maksymalnej gwarantowanej kwoty ekwiwalent dotacji brutto zmieni się z 80.000 na 200.000 EUR. Konsekwencją takiej zmiany jest konieczność wydania nowego zaświadczenia dla dodatkowo udzielonej pomocy oraz dokonania nowego wpisu do rejestru SHRIMP, w którym kwotę pomocy stanowić będzie różnica pomiędzy wysokością zaktualizowanego ekwiwalentu pomocy brutto, a pierwotnego ekwiwalentu pomocy brutto. [Przeczytaj całą odpowiedź Komisji...](#)

Ad 1.

Does Article 5 of the Commission Regulation (EU) No.1407/2013 of 18 December 2013 on the application of Articles 107 and 108 of the Treaty on the Functioning of the European Union to *de minimis* aid, which says: “It may be cumulated with *de minimis* aid granted in accordance with other *de minimis* regulations up to the relevant ceiling laid down in Article 3(2) of this Regulation”, mean that in the EUR 200 000 ceiling we have to take into account also *de minimis* aid granted under Commission Regulation (EU) No.1408/2013 of 18 December 2013 on the application of Articles 107 and 108 of the Treaty on the Functioning of the European Union to *de minimis* aid in the agriculture sector and under Commission Regulation (EU) No.717/2014 of 27 June 2014 on the application of Articles 107 and 108 of the Treaty on the Functioning of the European Union to *de minimis* aid in the fishery and aquaculture sector?

Answer: Yes. If a beneficiary wishes to accumulate agriculture, fisheries, transport + industrial *de minimis* aid, it will have to take into account each "sectorial" ceiling but will be able to reach a total of 200 000 Euro that represents the maximum *de minimis* ceiling. The compliance with each of the sectorial ceilings may be ensured by the beneficiary by keeping of separate accounts. Therefore, AGRI *de minimis* aid and MARE *de minimis* aid have to be taken into account by the aid grantor when granting the general *de minimis* aid.

In a situation of two natural persons each owning a company (100% ownership) and then together (each 50%) owning a third company, how is the single undertaking rule applied?

Answer: The State Aid rules including the *de minimis* Regulation only apply to undertakings. An undertaking is defined as an entity engaged in an economic activity, regardless of its legal status and the way in which it is financed. Such an entity can be a natural or a legal person, but it has to be engaged in an economic activity, i.e. offering goods or services on a market. The answer therefore depends on whether the natural person carries out an economic activity and thus qualifies as an undertaking or not. If this is the case, the legal entities controlled by this one natural person will be considered as a single undertaking. A mere shareholding by a natural person would normally not be considered as an economic activity. As the undertakings are controlled by two different persons, these two undertakings would not form one single undertaking for the purpose of this provision, independent of the activity pursued.

Moreover, even if the natural persons in the example above are considered to be undertakings, as none of the two individuals has the control over the third company (each owning 50%) it is unlikely that this company is part of the same single undertaking with each of the individual companies of the natural persons.

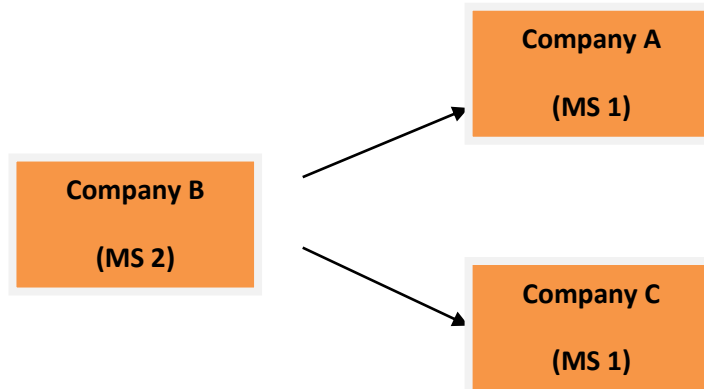
According to the Commission *de minimis* aid regulation No 1407/2013 the *de minimis* aid total amount 200 000 euros per single undertaking applies for aid granted in concrete Member State (MS). This means that if company A is registered in one MS but the mother company B is registered in another MS we don't have to take into account possible *de minimis* aid granted to (mother) company B in another MS.

But what about the situation when company A is registered in one MS, the mother company B is registered in another MS and owns another daughter company registered in the first MS (company C) or a more complicated situation when company A is registered in one MS (e.g. Estonia), its mother company is registered in another MS (e.g. Finland) and is in its turn owned by company C also registered in another MS (Finland) and this company C has a daughter company D registered in the first MS (Estonia).

Do we have to sum up *de minimis* aid granted to company A and company C (situation 1)? In situation (2) do we have to sum up *de minimis* aid granted to company A and company D? But in reality especially in situation (2) companies A and D might not know that they belong to the same group and there is no such information in e.g. the Estonian Commercial Register either.

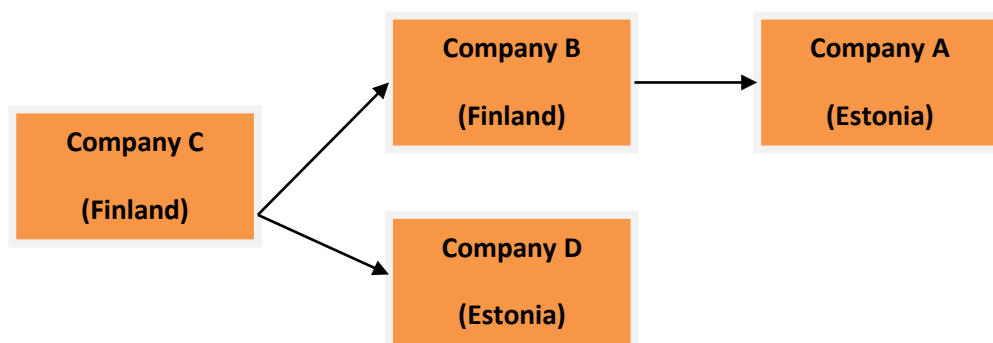
Answer:

(1) The situation you describe would be translated into the following diagram:

For reasons of practicability and administrative burden, the *de minimis* Regulation requires Member States only to check enterprises and *de minimis* amounts within their territory. It would therefore not be required (nor be possible in many cases) to determine the links between A and C, since they can only be established through a foreign enterprise.

(2) The situation you describe would be translated into the following diagram:

As mentioned above, it would not be required (nor be possible in many cases) to determine the links between A and D, since they can only be established through a foreign enterprise. To conclude, the *de minimis* aid received by D will not count towards the *de minimis* aid to be received by A in Estonia.

Ad 2.

Regulation 1407/2013 recital 19 states, that „where a *de minimis* aid scheme is implemented through financial intermediaries, it should be ensured that the latter do not receive any State aid. This can be done, for example, by requiring financial intermediaries that benefit from a State guarantee to pay a market- conform premium or to fully pass on any advantage to the final beneficiaries, or by respecting the *de minimis* ceiling and other conditions of this Regulation also at the level of the intermediaries.“

In a situation where a financial intermediary is organising promotional events it would seem that the advantage should be passed to the final beneficiaries (the enterprises attending). However, from practice it is clear that a significant number of enterprises that enlist to attend such events do not show up. Could you explain how to calculate the gross grant equivalent for each enterprise attending if the number of actual attendees is known only after the event has taken place? Also would you have any suggestions how to register such aid in the state aid register?

Answer: The scenario you are describing seems indeed to be different from the scenario where financial resources are channelled through the financial institution to the benefit of other companies (e.g. by granting loans/guarantees). Also, in the scenario you describe, it seems difficult to qualify the aid to the final beneficiaries as transparent aid as the amount will not be possible to calculate *ex ante* (depends on a series of factors like cost and attendance of the event).

In light of the above, it seems that, in order to be able to consider such aid as transparent under the *de minimis* Regulation, the financial intermediary receiving such support to organise a promotional event should be considered as the final aid beneficiary unless a clear and transparent methodology is put in place to calculate *ex ante* how much of the advantage would be transferred to the companies attending. Also, such companies would have to be informed that, by attending the event, they are benefitting of a certain amount of *de minimis* aid that is to be taken into account for their respective three-year ceiling.

If the NGO is selected through an open, transparent and unconditioned bidding procedure, can we still speak of State aid at the level of the NGO? Or the whole advantage is transferred to the final users?

If the NGO is selected through an open call to receive State aid in order to organise events benefitting other undertakings, we would still have State aid at the level of the NGO. The aid does not automatically pass to the final users unless the NGO sets up a mechanism to insure that the entire benefits are passed on (similar to a financial institution that manages money for the State).

However, if the NGO provides a service to the State, is selected based on a competitive process and gets remunerated for this service there should be no State aid issue (similar to a contract to provide services between privates).

If the NGO is not selected through a public tender, but it is established ex ante a cost standard for its services, or it is set up a clause similar to claw-back (the NGO undertakes to keep only the amount of its costs and to give back to the state any additional incomes) do we still have an advantage for the NGO?

The fact that the NGO covers only its cost and does not make profits does not alone exclude the presence of State aid in this scenario. It might still derive an advantage from the fact that such a contract is given to him at his standard cost (which might not be the most competitive). However, if the NGO provides a service to the State, is selected based on a competitive process and gets remunerated for this service there should be no State aid issue (similar to a contract to provide services between privates).

Regarding the indirect aid granted to the final beneficiaries, it is, in our opinion easy to quantify it by either:

Setting up ex ante a cost standard, or

It is not clear how such a cost standard would be calculated. The real advantage to the final beneficiaries must be quantified and not an estimation based on a standard.

From the bills/accountability of the NGO, where it is high lightened the cost with the services performed for each beneficiary (especially in the case of promotion services).

Therefore, in these situations, where the amount of the costs can be determined and the amount of the advantage for the final beneficiaries is also easy to determine, we consider it would be unfair for the NGO to put all the aid in its burden and to say that the aid for the final beneficiaries is unquantifiable and, hence, to not cumulate it, in the hypothetical situation where they also receive other State aids.

The accountancy is a useful tool. However, the gross grant equivalent (GGE) of the aid has to be calculated ex ante and the aid grantor should inform the beneficiaries, before the promotional event, of the amount that they will receive in order to allow for the cumulation provisions to be respected. In your example, the advantage would only be calculated ex post, once the event was organized and the bills registered.

Ad 3.

How to deal with situations, when after granting a guarantee and registering de minimis aid, in the course of repaying the loan the duration of the loan is extended (and thus the guarantee is extended too)?

In practice, we have sometimes to deal with cases when the bank revises the repayment schedule of guaranteed loan, extends its repayment and for this reason the guarantee period is longer than initially set.

For example, INVEGA (national entity established for guaranteeing business loans) provided a loan guarantee amounting to 100 000 EUR for the duration of 1 year. Under these conditions the bank signed a loan agreement. When 11 months from signing the loan agreement have passed the bank has decided to extend the loan repayment schedule for 1 year, so that the overall duration of the guarantee has increased to 2 years (but the amount of the loan has not increased). Therefore, the loan will be repaid in smaller amounts than specified in the original schedule but in a longer period.

INVEGA calculated ex-ante gross grant equivalent of the granted guarantee (100 000 EUR and 1 year calculated as a proportion of the ceiling laid down in Article 3(2) of the Regulation No 1407/2013). The decision was taken and gross grant equivalent was registered in the Register of de minimis aid eleven months ago. How should INVEGA act in the case described above?

Does INVEGA have to: a) revise the procedure on granting of de minimis aid for that guarantee (if so, how); b) start the procedure of granting of a new de minimis aid; c) do nothing, because de minimis aid procedure on the granting of that specific guarantee was completed at the time of the granting.

Answer: According to the Commission Regulation No 1407/2013, if the duration is modified during the contract (usually by extending it), the GGE would also have to be recalculated to reflect the additional aid element involved in the transaction.

We take an example to clarify. In the calculation grid below - if a guarantee of 1.5 Mio is given initially for 2 years and then extended for another 2 years, its initial GGE is 80,000 Euro while the final GGE is 160,000 Euro.

Maturity	Max guaranteed amount	GGE
1 year	1,500,000	40,000
2 years	1,500,000	80,000
3 years	1,500,000	120,000

4 years	1,500,000	160,000
5 years	1,500,000	200,000
6 years	1,250,000	200,000
7 years	1,071,429	200,000
8 years	937,500	200,000
9 years	833,333	200,000
10 years	750,000	200,000

In practice, the solution would therefore be to re-calculate the GGE as referring to the maximum period for which the guarantee is given (in our above example, 4 years). Then, in the *de minimis* register, enter a new *de minimis* amount representing the difference between the original GGE for the first two years (80,000 Euro in our example) and the GGE of a 4-year contract. Therefore, there would be 2 *de minimis* aid entries in the register as if the two transactions were separate.

It goes without saying that the maximum amounts provided in the *de minimis* safe harbour cannot be exceeded (e.g. a guarantee for 1,5 Mio Euro cannot be extended for more than 5 yrs.).